

Cílem této práce je poskytnout kritický vhled do teorie umění Arthura C. Danta. V rámci uceleného výkladu se tato práce věnuje jak Dantově obecné filosofii umění, tak i jeho filosofii historie umění. Vzhledem k takto vymezenému rozsahu usiluje o zhodnocení Dantovy teze o konci umění a její adekvátnosti. První část se věnuje Dantově koncepci světa umění, tj. jeho kontextuální a historické teorii umění. To obnáší vysvětlení historických podmínek, s nimiž je jeho definice umění spjata, zmínku o jeho esencialistickém a historickém přístupu a hlavní aspekty jeho známé techniky porovnávání nerozlišitelných protějšků. Druhá část se zaměřuje na Dantovu filosofii historie umění, zejména na jeho hegelianský obrat a na to, co z něj dále pramení. Třetí část se věnuje jeho samotné tezi o konci umění a tomu, co má za následek, tj. posthistorickému umění. Závěrečná část usiluje o kritické zhodnocení jak Dantovy umělecké definice, tak jeho tezi o konci umění. Současně přináší i některé argumenty, proč může být jeho teze o konci umění pokládána za nepřesvědčivou a spekulativní.